

A quantes jornades has assistit? Des de quines posicions?

La veritat és que no ho recordo exactament però, ben segur, que han estat entre unes quinze i disset. En totes, hi he participat però, en unes quantes, hi he pogut intervenir des de l'organització i això m'ha ofert la possibilitat de viure-les des de les pròpies entranyes. Una experiència interessant des d'una i altra perspectiva. Des de l'organització, sovint, tenia l'encàrrec de contactar amb el o la conferenciant i convèncer-lo perquè es traslladés a una de les nostres escoles. No tothom estava tan disposat a desplaçar-se i a treballar un dissabte el matí. Tenia sort, sempre els interessava la moguda que representava la jornada i sovint ho vivien (així ho expressaven) com una oportunitat d'intervenció i de transformació de l'escola. Era un bon repte (així ho vivia jo) que el ponent ajustés el seu coneixement i experiència a les necessitats reals del col·lectiu i que ho fes, sense allisonar sinó, que alimentés la tasca educativa des del valor de la seva experiència, estudi i perspectiva. Quan s'assisteix en una jornada, no sempre s'ha d'aprendre, però sí que és un bon moment per revisar, reorientar o, simplement, per reconèixer i validar. Per a mi, encertar el conferenciant era bàsic i calia aconseguir que, amb les seves paraules, ens engresqués prou per no perdre la il·lusió de la feina. Una jornada com aquesta és una bona manera de cuidar i mimar els educadors i educadores.

En recordaries un parell i per què les destacaries?

En recordo moltes. Són mogudes importants i emblemàtiques, farcides d'experiència, que no s'obliden fàcilment. Recordo, de molt manera especial, la XVena, a Mataró, el 24 de maig de 2003, amb el lema "Per una escola inclusiva". En aquells moments, vivíem amb molta intensitat, almenys jo, la creença que podíem transformar l'escola des de dins. Crèiem en la diversitat com una oportunitat, crèiem en la força del col·lectiu i ens ho dèiem els uns als altres, encomanant-nos la passió que comporta el fet d'educar. Crèiem en la inclusió (encara ara, eh!). Vam convidar el professor José Manuel Esteve, catedràtic de la universitat de Màlaga, considerat un dels pedagogs de referència a Europa. Li vaig haver d'explicar qui érem i què fèiem i convidar-lo a la jornada, a través de converses telefòniques i correus electrònics. Em va dir que sí. Li ho vaig agrair perquè venia expressament. Una persona genial, que ens va fer riure i ens va donar pistes per mantenir la il·lusió i el repte d'educar, des de la investigació, des de la novetat i la sorpresa de l'aula. Encara ara, recordo alguna de les seves frases quan ens deia que els educadors més capacitats són els qui havien de treballar a la base, en els primers cursos, que són els més complicats, i que sovint eren aquests els qui aspiraven a treballar en els cursos superiors, perquè això donava prestigi. Això em va fer pensar molt. El tema de la seva xerrada va ser "*Formar o excluir: una revisió de los objetivos de la cultura escolar*". La seva xerrada estava farcida de contingut i d'anècdotes. Les seves paraules arribaven a les entranyes de la nostra professió, despertant-nos la veritable vocació. Va morir el 2010. Vaig sentir especialment la seva pèrdua. En el nostre món, en el de l'educació, estem mancats de líders. Ell n'era un. El seus llibres són un bon llegat. Deixa'm, si l'espai m'ho permet, reproduir una breu cita seva, en clau d'homenatge:

"Enseñar hoy es algo cualitativamente más difícil que hace 30 años. Básicamente, porque no tiene el mismo grado de dificultad trabajar con un grupo de niños homogeneizados por la selección, que atender al cien por cien de los niños de un país, con el cien por cien de los problemas personales y sociales pendientes". (Esteve, 1994)

Per què creus que és important una cita com aquesta per al nostre col·lectiu?

Els educadors i educadores ens hem de cuidar i una jornada pedagògica és un bon moment per fer-ho. Regalar i regalar-nos temps per aturar-nos, (re)pensar i compartir no té preu. Tant de bo poguéssim fer extensiu l'esperit de cooperació i d'equip, que es traspua en una jornada pedagògica, en el fer i desfer de cada dia. El dia a dia no és fàcil. Una jornada pedagògica és una alenada d'aire fresc en les nostres vides d'educadors i educadores.